Istoria ascunsă a versetului patruzeci – Numărul șase

Unsprezece

Jeff Pippenger
2026-04-02

Ndërsa marrim përsipër studimin e historisë së fshehur, do të shqyrtojmë si vijat e brendshme, ashtu edhe ato të jashtme të profecisë, të cilat tani kuptohen se përputhen me historinë që nga koha e fundit në vargun dyzet deri te ligji i së dielës në vargun dyzet e një. Vija e brendshme e asaj historie profetike shënohet nga libri i Zbulesës, në kapitullin njëmbëdhjetë dhe vargun njëmbëdhjetë. Vija e jashtme shënohet nga libri i Danielit, në kapitullin njëmbëdhjetë, vargu njëmbëdhjetë. Vija e jashtme e Danielit 11 — vargu njëmbëdhjetë mbërriti në histori në vitin 2014, dhe vija e brendshme e Zbulesës 11 — vargu njëmbëdhjetë mbërriti në histori më 31 dhjetor 2023. Vija e jashtme përfaqëson bririn republikan të bishës së tokës dhe vija e brendshme përfaqëson bririn protestant të bishës së tokës.

Statele Unite ale Americii

སྔོན་བརྗོད་ཀྱི་མཐའ་དུས་དེབ་«མངོན་རྟོགས»ནི་མཐའ་མའི་དུས་ཀྱི་གཙོ་བོའི་རྒྱལ་ཁབ་གཅིག་ངོས་འཛིན་བྱེད་དོ། རྒྱལ་ཁབ་དེ་ནི་ས་ནས་ཐོན་པའི་གཅན་གཟན་ཡིན་ཏེ། དེས་འཛམ་གླིང་ཡོངས་ལ་བཙན་གྱིས་པོབ་ཀྱི་མཚོ་གཅན་གཟན་ལ་ཕྱག་འཚལ་དུ་འཇུག་གི་ཡོད། དེབ་«མངོན་རྟོགས»ནི་གཙོ་བོའི་རྒྱལ་ཁབ་གཅིག་དང་། རྒྱལ་ཁབ་བཅུའི་མཐུན་ཚོགས་གཅིག་དང་། རྒྱན་མའི་ཆོས་ཚོགས་གཅིག་ངོས་འཛིན་བྱེད། རྒྱལ་ཁབ་དེ་ནི་ཨ་མེ་རི་ཀའི་གཅིག་བསྡུས་རྒྱལ་ཁབ་ཡིན་ལ། དེ་ནི་ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པའི་ས་གཅན་གཟན་ཡིན། རྒྱན་མའི་ཆོས་ཚོགས་དེ་ནི་ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པའི་མཚོ་གཅན་གཟན་ཡིན་ལ། ངན་པའི་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པའི་བཀའ་དམ་གསུམ་བཅུའི་རྒྱལ་པོའི་མཐུན་ཚོགས་ནི་མཉམ་འབྲེལ་རྒྱལ་ཚོགས་ཡིན། མངོན་རྟོགས་ལེའུ་བཅུ་དྲུག་ནང་འབྲུག་དང་། གཅན་གཟན་དང་། རྒྱན་ལུང་སྟོན་པ་ཞེས་མཚོན་པའི་དབང་ཆ་གསུམ་པོ་དེས་འཛམ་གླིང་ཨར་མ་གེ་དོན་དུ་ཁྲིད་པར་བྱེད།

Ele sunt fiecare identificate în Daniel unsprezece, versetele patruzeci până la patruzeci și cinci, unde biserica contrafăcută își găsește sfârșitul între mări și muntele cel slăvit și sfânt, în versetul patruzeci și cinci, fapt care, din punct de vedere geografic, corespunde Armaghedonului din Apocalipsa. Versetul patruzeci începe în 1798, când fiara din mare, adică biserica contrafăcută, a primit o rană de moarte, iar pasajul se încheie cu acea fiară din mare înviată, care este curva din Apocalipsa șaptesprezece, murind a doua oară, încheind astfel pasajul chiar acolo unde a început. Națiunea principală atât în cartea Apocalipsei, cât și în Daniel este Statele Unite, fiara din pământ din capitolul treisprezece al Apocalipsei, capitolul răzvrătirii. Fiara din pământ este, de asemenea, prorocul mincinos din capitolul șaisprezece al Apocalipsei, iar în versetul patruzeci din Daniel unsprezece, ea este carele, corăbiile și călăreții.

Jumătăţile de adevăr nu sunt deloc adevăr

Țara care constituie subiectul atât al lui Daniel, cât și al Apocalipsei în zilele de pe urmă este Statele Unite, iar capitolul unsprezece din Daniel începe prin a identifica în mod specific ultimul președinte al acelei națiuni. Acest adevăr este un fapt biblic stabilit, pe care adventiștii de ziua a șaptea laodiceeni îl resping, ascunzându-se în spatele unui semia-devăr. Semia-devărul în spatele

căruia se ascund cu privire la acest subiect este acordul lor că Statele Unite sunt atât fiara care se ridică din pământ din Apocalipsa treisprezece, cât și prorocul mincinos din capitolul șaisprezece; totuși, ei refuză să vadă că Donald Trump este un subiect principal al profeției biblice în zilele de pe urmă. Dumnezeu nu Se schimbă niciodată și, atunci când a avut de-a face cu Egiptul, Faraon a fost un subiect principal al istoriei profetice; apoi, în cazul Babilonului, Nebucadnețar și Belșațar sunt numiți. Cirus a fost numit. Darius a fost numit. Biblia îl identifică în mod specific pe ultimul conducător al fiarei care se ridică din pământ, și aceasta nu este o referire întâmplătoare. Adventismul știe cine sunt Statele Unite în profeția timpului sfârșitului, dar nu poate vedea că Dumnezeu Se adresează atât națiunii, cât și conducătorului ei în fiecare scenariu profetic, iar toate acele istorii sacre anterioare ilustrează zilele de pe urmă.

Trâmbița în Viziunea Finală

Donald Trump este primul subiect din viziunea finală a lui Daniel, care reprezintă punctul culminant al tuturor viziunilor profetice, nu doar din cartea lui Daniel, ci din întreaga Biblie.

Tema ultimei viziuni a istoriei profetice din cadrul Cuvântului lui Dumnezeu este Donald Trump. El este simbolul care identifică urmele profeției exterioare din zilele de pe urmă a istoriei ascunse din versetul patruzeci. El este, de asemenea, legătura care identifică și stabilește linia internă a celor o sută patruzeci și patru de mii. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt cornul protestant de pe fiara pământului din Apocalipsa treisprezece, iar Donald Trump reprezintă cornul republican al aceleiași fiare. Fiara este Constituția Statelor Unite, așa cum este reprezentată de guvernarea republicană constituțională care, la început, a instituit o separare între cele două coarne, dar, în cele din urmă, unește coarnele într-o icoană a fiarei papale a mării.

Уайт внов и внов усклађује златни лик из треће главе Данила са законом о недељи последњих дана; дакле, кога Навуходоносор представља? Адвентизам ће вам рећи да су то Сједињене Америчке Државе, звер из земље из тринаесте главе Откривења, што је исто што и утврдити да је Вавилон бацио Седраха, Мисаха и Авденага у огањ. Био је то Навуходоносор кога Библија означава као онога који је био одговоран у време закона о недељи; дакле, ко је Навуходоносор, ако то није председник који влада када наступи ускоро долазећи закон о недељи?

Trei

Viziunea finală a lui Daniel, care este viziunea de la râul Hidechel, este împărțită în trei capitole, fiecare corespunzând caracteristicilor celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Cele trei capitole îi reprezintă pe primul, al doilea și al treilea înger, dar ele reprezintă și ultimul mesaj al lui Daniel. Primul său mesaj din capitolul unu îi reprezintă, de asemenea, pe cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece, iar, prin aceasta, semnătura Alfa și Omega este așezată asupra capitolului unu și asupra viziunii de la râul Hidechel.

Ultima viziune a lui Daniel este așezată pe cadrul cuvântului ebraic „adevăr”, alcătuit din prima, a treisprezecea și ultima, a douăzeci și doua, literă a alfabetului ebraic. Capitolul zece îl identifică pe Daniel ca student al profeției, care este transformat dintr-un laodicean într-un filadelfian în ziua a

douăzeci și doua. Daniel este apoi împuternicit să înțeleagă sporirea cunoștinței desigilate, reprezentată în capitolul doisprezece. Primul și ultimul capitol al viziunii îl identifică pe Daniel ca simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt studenți veritabili ai profeției.

> "Indiferent care ar fi progresul intelectual al omului, să nu creadă nici măcar o clipă că nu este nevoie de o cercetare temeinică și continuă a Scripturilor pentru a primi mai multă lumină. Ca popor, suntem chemați, fiecare în mod individual, să fim studenți ai profeției." Testimonies, volumul 5, 708.

Caibideil a h-aon a' comharrachadh nan aon fhìrinnean ri sealladh abhainn Hiddekel, agus tha a' chiad chaibideil de shealladh abhainn Hiddekel a' comharrachadh na h-aon fhìrinn ris an treas agus an caibideil mu dheireadh aige. Tha leabhar Dhanièil a' giùlan soidhne Alpha agus Omega, oir tha caibideil a h-aon a' comharrachadh pròiseas deuchainn trì-cheumach an t-soisgeil shìorraidh, agus tha caibideil a dhà-dheug a' dèanamh mar an ceudna. An sin, am broinn nan trì caibideilean a tha a' dèanamh suas an t-seallaidh dheireannaich aig Dhanièl, is e a' chiad chaibideil an alpha agus is e an treas caibideil an omega. Tha seo a' co-thaobhadh ris a' chiad deuchainn aig Dhanièl mu dè am biadh a dh'itheadh e agus ris an treas deuchainn dheireannach aige nuair a chaidh a bhreithneachadh le Nebuchadnesar an dèidh trì bliadhna. Bha deuchainn alpha Dhanièil a h-aon mu dheidhinn modh-obrach sgrùdadh a' Bhìobaill, mar a tha air a riochdachadh le ithe an dara cuid biadh Bhàbiloin no biadh glasraich.

Credincioșia lui Daniel față de metodologia „rând peste rând" a făcut ca el să fie găsit astfel încât, „în toate lucrurile de înțelepciune și pricepere, despre care îi întreba împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii și astrologii care erau în toată împărăția lui." În omega capitolului doisprezece, cei înțelepți sunt aceia care înțeleg toate lucrurile de înțelepciune care sporesc atunci când Cuvântul profetic este desigilat. Capitolul doisprezece este omega pentru capitolul unu și este, de asemenea, omega pentru capitolul zece, alfa viziunii de la Hiddekel. În acel alfa, capitolul zece, Daniel se așază în experiența spirituală, corespunzând faptului că cei înțelepți se așază în experiența intelectuală în capitolul doisprezece. Capitolul unu subliniază că metodologia studiului biblic este aceea care îi îngăduie studentului profeției să se așeze în adevăr atât spiritual, cât și intelectual, pentru a fi pecetluit.

Representându-i pe adevărații cercetători ai profeției din zilele de pe urmă, Daniel și cei trei vrednici sunt cei înțelepți care nu numai că înțeleg sporirea cunoștinței descoperită la vremea sfârșitului, în 1989, ci înțeleg și sporirea cunoștinței de la 11 septembrie. În cele din urmă, ei înțeleg sporirea cunoștinței descoperite la 31 decembrie 2023.

În căutarea lor după lumina profetică a lui Dumnezeu, ei sunt schimbați din mișcarea laodiceană a adventiștilor de ziua a șaptea a celor o sută patruzeci și patru de mii în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. Când are loc schimbarea, ei sunt despărțiți de cei care au fugit de viziunea oglinzii.

Mesajul răzvrătirii omenești

Capitolele zece și doisprezece se adresează celor o sută patruzeci și patru de mii, căci ele constituie primul și al treilea pas în cadrul adevărului. Odată împuterniciți prin experiența lăuntrică a viziunii oglinzii din capitolul zece, împreună cu faptul că sunt luminați de înțelegerea desigilată a lui Daniel doisprezece, ei trebuie să proclame solia răzvrătirii omenești. Solia răzvrătirii omenești este reprezentată de cărțile lui Daniel și Apocalipsa, iar solia răzvrătirii este așezată în cadrul profetic al împărățiilor profeției biblice prezentate în Daniel. Simbolismul profetic al mărturiei despre răzvrătirea omenească din cartea lui Daniel este reprezentat pe deplin în capitolul unsprezece. Capitolul unsprezece este o istorie care începe la sfârșitul Babilonului și la începutul mezilor și perșilor. Prin urmare, el începe cu rana de moarte a Babilonului, care prefigurează rana de moarte a papalității din 1798. Când rana de moarte a papalității este vindecată la legea duminicală care urmează să vină în curând, ea devine capul întreitei uniri a balaurului, a fiarei și a profetului mincinos. Atunci ea este femeia care călărește fiara din Apocalipsa șaptesprezece, iar pe fruntea acelei femei este scris: Babilonul cel Mare. La legea duminicală care urmează să vină în curând, rana de moarte atât a Babilonului, cât și a papalității, este vindecată.

Rebeliunea omenească reprezentată din vremea Babilonului până la sfârșitul lumii constituie cadrul cărții lui Daniel, iar capitolul unsprezece este mesajul profetic exterior care consemnează acea rebeliune a zilelor de pe urmă. Acea mărturie a rebeliunii, aflată în capitolul unsprezece, se armonizează cu și se găsește în cadrul ultimelor șase versete ale capitolului. Ultimele șase versete sunt solia rebeliunii omenești, iar aceste ultime șase versete sunt reprezentate prin și în cadrul istoriei ascunse a versetului patruzeci. În felul acesta, cartea lui Daniel este redusă la un singur capitol, care, la rândul lui, este redus la șase versete ale acelui însuși capitol, care, la rândul lui, este redus la istoria ascunsă a ultimei jumătăți a unui verset.

Capitolul unsprezece reprezintă cea de-a treisprezecea literă, care este precedată de prima și urmată de ultima literă a alfabetului ebraic, iar prima și ultima sunt întotdeauna aceleași. Primul capitol îi identifică pe cei înțelepți ca fiind despărțiți de cei neînțelepți la vedenia oglinzii, iar ultimul capitol îi identifică pe cei înțelepți ca fiind despărțiți de cei neînțelepți la desigilare. Inspirația ne informează că sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii este o „statornicire în adevăr, atât intelectual, cât și spiritual”. Capitolul zece identifică sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii din punct de vedere spiritual, iar capitolul doisprezece o arată pe cea intelectuală. Capitolul zece identifică trei atingeri și trei interacțiuni cu ființe cerești. Capitolul doisprezece identifică o curățire în trei pași a celor înțelepți, care este realizată prin sporirea adevărului profetic intelectual, ca fiind „curățiți, făcuți albi și încercați”. Așa cum capitolul zece are două simboluri ale lui trei, cu cele trei atingeri și cele trei întâlniri cerești, capitolul doisprezece are procesul de încercare în trei pași, precum și trei profeții de timp.

Cele trei întâlniri cerești din capitolul zece poartă semnătura adevărului, căci prima și ultima ființă cerească care interacționează cu Daniel a fost îngerul Gabriel, iar ființa din mijloc a fost Mihail. Trei îngeri, însă Hristos a fost îngerul din a doua etapă. Cele trei atingeri reprezintă o împuternicire progresivă a lui Daniel în trei pași. În cadrul pasajului, Daniel identifică de trei ori vedenia oglinzii și, făcând astfel, el așază cele trei vedenii ale oglinzii în cadrul celor șapte referințe la vedenia mareh din capitolul zece. De două ori, cuvântul ebraic mareh este tradus prin „înfățișare”, iar de

două ori prin „vedenie”, și de alte trei ori este tradus prin „vedenie”. „De alte trei ori” nu este mareh, ci forma feminină a lui mareh, care este marah. Capitolul zece are trei atingeri de împuternicire progresivă, trei întâlniri cerești care poartă semnătura adevărului și trei vedenii ale oglinzii care fac parte din cele șapte referințe la înfățișarea lui Hristos.

Înfățișare

De două ori când mareh este tradus prin „înfățișare” corespund celor de două ori când este tradus prin „viziune”. Împreună, ele Îl identifică pe Hristos ca simbol care apare ca un reper în istoria profetică. În capitolul zece din Apocalipsa, un înger coboară și pune un picior pe uscat și celălalt pe mare. Sora White ne informează că îngerul nu era „nimeni mai puțin decât Isus Hristos”. Îngerul din Apocalipsa zece este „înfățișarea” lui Hristos în istoria profetică. El apare în versetul treisprezece din capitolul opt al cărții Daniel ca Palmoni, iar din capitolul cinci al Apocalipsei înainte, El apare ca Leul din seminția lui Iuda. Daniel îi reprezintă pe aceia din zilele de pe urmă care urmează înfățișările profetice ale lui Hristos, oriunde ar merge El. Dacă sunt credincioși în a face astfel, ei sunt conduși la viziunea oglinzii, de unde cei necredincioși fug.

Curățirea în trei trepte din capitolul al doisprezecelea, întemeiată pe înțelegerea cunoașterii care sporește atunci când o profeție este desigilată, este însoțită de trei „profeții de timp”, care reprezintă trei împliniri distincte pentru fiecare dintre cele trei versete. Cei o mie două sute șaizeci de ani din versetul șapte, cei o mie două sute nouăzeci de ani din versetul unsprezece și cei o mie trei sute treizeci și cinci de ani din versetul doisprezece identifică trei versete care conțin fiecare o profeție de timp, împlinită în istorie și, ulterior, recunoscută de milleriți ca o confirmare istorică a soliei pe care o proclamau. Predicția din verset, împlinirea istorică și aplicarea pe care milleriții au dat-o acelei istorii mărturisesc despre împlinirea din zilele de pe urmă a acestor trei profeții. Dar aplicarea timpului de către milleriți nu mai este valabilă, astfel încât referințele la timp din versete trebuie aplicate ca simboluri, nu ca timp. Simbolismul este stabilit în versete prin aplicarea versetului, împlinirea lui în istorie și prezentarea soliei de către milleriți.

Cronologia răzvrătirii omenești din capitolul unsprezece este țesută laolaltă prin alianțe, tratate și legăminte. Legămintele omenești care sunt reprezentate în istoria capitolului unsprezece sunt puse în contrast cu Legământul divin.

> „În ultimele zile ale istoriei acestui pământ, legământul lui Dumnezeu cu poporul Său păzitor al poruncilor urmează să fie reînnoit.” Review and Herald, 26 februarie 1914.

រ៉ូមបង្កើតជាមូលដ្ឋានន្ទៃស្សន:ទាំងមូល
ហើយនៅពល្លៀមប៉ាបត្សូវបានលើកឡើងជាលើកដំបូងក្នុងជំពូកទីដប់មួយ
នាងត្សូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា «អស់អ្នកដលែបោះបង់សម្ពន្ធបរិសុទ្ធ»។
ខ្សបែន្ទាត់ខាងក្នុងនៅក្នុង ដានីយ៉ែ ជំពូកទីដប់មួយ ដលែក៏ជាខ្សបែន្ទាត់ខាងក្នុ
ងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដលែលាក់កំបាំងនខៃទីសសើបផងដរែ
តំណាងឲ្យអស់អ្នកដលែចូលក្នុងសម្ពន្ធជាមួយព្រះនៅថ្ងងៃុងក្រោយ ខណ:ដលែខ្សប
បែន្ទាត់ខាងក្រៅកំណត់អត្តសញ្ញាណអស់អ្នកដលែបោះបង់សម្ពន្ធនោះឯង។ ក្នុ
ងការបង្ហាញអំពីក្រុមមនុស្សដលែនឹងមិនទទួលផលប្រយោជន៍ពីការកើនឡើងនចៃំណះ
ដឹងនៅថ្ងងៃុងក្រោយ ប្រវត្តិសាស្ត្រខាងក្រៅរបស់ពួកគត្សេូវបានត្បាញភ្ជាប់លើខ្ស

សែុរឡាយពុយាករណ៍នសៃនុធិសញ្ញញាមនុសុសដលែតូរូវហានបំបកែ។

Țesute în linia internă a celor o sută patruzeci și patru de mii se află multiple simboluri și ilustrații ale relației de legământ a lui Dumnezeu cu poporul Său rămășiță din zilele de pe urmă. Simbolul numărului „unsprezece” este unul dintre aceste adevăruri, iar faptul că versetul al unsprezecelea din capitolul unsprezece identifică viziunea externă și internă a zilelor de pe urmă este subliniat de faptul că Isaia identifică scopul și lucrarea poporului legământului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă în capitolul unsprezece și versetul unsprezece.

> I w dniu owym stanie się, że Pan po raz wtóry wyciągnie swą rękę, aby odzyskać resztkę swego ludu, która pozostanie, z Asyrii i z Egiptu, i z Patros, i z Kusz, i z Elamu, i z Szinearu, i z Hamatu, i z wysp morskich. Izajasza 11:11.

Imprăștierea

În zilele de pe urmă, poporul rămășiței lui Dumnezeu va fi fost împrăștiat de două ori, având nevoie să fie adunat. Versetul șapte din Daniel doisprezece identifică o împrăștiere a poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, reprezentând astfel cele o mie două sute șaizeci de zile ca simbol al unei împrăștieri.

> Atunci am auzit pe omul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, când şi-a ridicat mâna dreaptă şi mâna stângă spre cer şi a jurat pe Cel ce trăieşte în veci că va fi pentru o vreme, două vremi şi o jumătate de vreme; şi când va fi sfârşit de zdrobit puterea poporului sfânt, toate aceste lucruri se vor împlini. Daniel 12:7.

Cei doi martori au fost împrăștiați în capitolul unsprezece din Apocalipsa, după ce și-au dat mărturia.

> Și când își vor fi sfârșit mărturia, fiara care se ridică din adânc va face război împotriva lor, îi va birui și îi va ucide. Și trupurile lor moarte vor zăcea în ulița cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Și oameni din popoare și seminții și limbi și neamuri vor privi trupurile lor moarte trei zile și jumătate și nu vor îngădui ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. Și locuitorii pământului se vor bucura de ei, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci îi chinuiseră pe cei ce locuiau pe pământ. Apocalipsa 11:7–10.

În versetul următor, versetul unsprezece, cei doi martori sunt înviați din moartea lor pe ulița Sodomei și a Egiptului. Aceeași moarte este înfățișată de Ezechiel ca o vale de oase împrăștiate, moarte și uscate. Cei doi martori reprezintă coarnele republican și protestant care au fost ucise în 2020. Cornul protestant a murit prin prezicerea lui falsă din 18 iulie 2020, iar cornul republican a murit prin alegerile furate din 2020. Isaia arată că, atunci când martorii sunt înviați, lucru pe care el îl identifică drept o a doua strângere laolaltă, acei martori devin steagul care îi adună pe lucrătorii din ceasul al unsprezecelea.

> Și în ziua aceea va fi o rădăcină a lui Iesei, care va sta ca un steag pentru popoare; către ea vor căuta neamurile; și odihna lui va fi glorioasă. Și se va întâmpla în ziua aceea, că Domnul Își va întinde iarăși mâna, a doua oară, ca să recupereze rămășița poporului Său, care va fi rămasă,

din Asiria, și din Egipt, și din Patros, și din Cuș, și din Elam, și din Șinear, și din Hamat, și din ostroavele mării. Și va ridica un steag pentru neamuri și îi va aduna pe surghiuniții lui Israel, și îi va strânge laolaltă pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:10–12.

Iyo Umwami yongeye kurambura ukuboko kwe ubwa kabiri kugira ngo ateranye, akoranya "abirukanwe bo muri Isirayeli." "Abirukanwe bo muri Isirayeli" bahinduka ikimenyetso ku Banyamahanga, kandi kubera iyo mpamvu bagomba kubanza kwirukanwa mbere y'uko bateranywa. Birukanywe bajugunywa mu kibaya cy'amagufwa yumye cya Ezekiyeli, kandi bamaze kwicwa, baryama mu muhanda aho n'Umwami wacu yabambwe, mu gihe irindi tsinda ryanezerwaga.

Ascultați cuvântul Domnului, voi, care tremurați la cuvântul Lui: „Frații voștri, care vă urau și vă izgoneau din pricina Numelui Meu, ziceau: «Să fie slăvit Domnul!» Dar El Se va arăta spre bucuria voastră, iar ei vor fi rușinați." Isaia 66:5.

Cei ce tremură la Cuvântul lui Dumnezeu sunt izgoniți de frații lor care i-au urât. Ieremia arată ce se întâmplă cu frații care au urât steagul.

De aceea, aşa zice Domnul: Iată, voi aduce peste ei o nenorocire din care nu vor putea scăpa; şi, chiar dacă vor striga către Mine, nu-i voi asculta. Ieremia 11:11.

Contextul versetului unsprezece este legământul lui Dumnezeu, iar toți profeții se adresează zilelor din urmă, astfel că legământul aflat în discuție este reînnoirea legământului cu cei o sută patruzeci și patru de mii.

Cuvântul care a venit lui Ieremia din partea Domnului, zicând: „Ascultați cuvintele acestui legământ și vorbiți oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului; și spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: Blestemat să fie omul care nu ascultă cuvintele acestui legământ, pe care l-am poruncit părinților voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fier, zicând: Ascultați glasul Meu și împliniți-le, potrivit cu tot ceea ce vă poruncesc; astfel voi Îmi veți fi popor, iar Eu vă voi fi Dumnezeu, ca să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților voștri, să le dau o țară în care curge lapte și miere, cum se vede în ziua de astăzi.»" Atunci am răspuns și am zis: „Amin, Doamne!"

Apoi Domnul mi-a zis: „Proclamă toate aceste cuvinte în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, zicând: «Ascultați cuvintele acestui legământ și împliniți-le. Căci am stăruit cu tărie față de părinții voștri din ziua când i-am scos din țara Egiptului și până în ziua aceasta, sculându-Mă dis-de-dimineață și stăruind, zicând: «Ascultați glasul Meu.» Dar ei n-au ascultat și nu și-au plecat urechea, ci au umblat fiecare după închipuirea inimii lui rele; de aceea voi aduce asupra lor toate cuvintele acestui legământ, pe care le-am poruncit să le împlinească; dar nu le-au împlinit.»"

Şi Domnul mi-a zis: „Între bărbaţii lui Iuda şi între locuitorii Ierusalimului s-a găsit o uneltire. Ei s-au întors la nelegiuirile strămoşilor lor, care au refuzat să asculte cuvintele Mele; şi au mers după alţi dumnezei ca să le slujească: casa lui Israel şi casa lui Iuda au călcat legământul Meu pe care l-am încheiat cu părinţii lor. De aceea, aşa zice Domnul: Iată, voi aduce asupra lor

> nenorocire din care nu vor putea scăpa; şi, deşi vor striga către Mine, nu-i voi asculta.” Ieremia 11:1–11.

Subiectul judecății adventismului de Ziua a Șaptea laodicean, pe care îl identifică Ieremia, este repetat de Ezechiel în capitolul unsprezece, versetul unsprezece.

> Ovaj grad neće vam biti kotao, niti ćete vi biti meso usred njega; nego ću vam suditi na granici Izrailjevoj. Jezekilj 11:11.

Inspirația identifică în mod direct sigilarea din capitolul nouă al cărții lui Ezechiel ca fiind aceeași sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa șapte. Versetul unsprezece din capitolul unsprezece este pur și simplu continuarea relatării neîntrerupte a lui Ezechiel despre judecata asupra Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, pe care sora White o identifică drept Ierusalimul din Ezechiel capitolul nouă. Cei care nu au primit sigiliul sunt judecați și nimiciți în viziunea din capitolele nouă până la unsprezece.

Viziunea despre 9/11 din Ezechiel îi identifică pe cei necredincioși ca fiind scoși afară din Ierusalim pentru a fi judecați, identificând astfel separarea finală a acelora care mărturisesc că sunt biserica finală, ilustrată în cartea Apocalipsei. Simbolul „unsprezece, unsprezece” este un simbol al legământului în care cei o sută patruzeci și patru de mii intră cu Dumnezeu. Când sunt adunate, numerele reprezintă douăzeci și doi, care este o zecime din două sute douăzeci, unul dintre simbolurile unirii Dumnezeirii cu omenirea.

Două sute douăzeci de ani între 677 și 457 î.Hr. leagă profeția lui Daniel despre două mii trei sute de zile de profeția temporală a lui Moise despre șapte vremi. Multe aspecte ale celor două sute douăzeci de ani pot fi identificate ca simbol al lucrării ispășirii care a început atunci când aceste două profeții au ajuns împreună în 1844. Multe pot fi prezentate cu privire la ceea ce este reprezentat în mod simbolic de numărul douăzeci și doi ca o zecime din două sute douăzeci, după cum este cazul și cu numărul unsprezece. Ceea ce doresc să identific aici este relația dintre unsprezece și douăzeci și doi.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.